

Trochu mě překvapilo, že mysl „bosých karmelitánů“, jak se jmenuje řád katolické církve, který provozuje kostel Pražského jezulátka, byla rozrušena natolik, že Babišovu návštěvu v kostele zatrhli. Prý je to součást Babišovy předvolební kampaně, se kterou se neztotožňují. Šéf zmíněného kostela P. Pola ještě korunoval svůj duševní výkon výronem, týkajícím se Babišovy předvolební kampaně: „...je vedena velmi útočným a strach vyvolávajícím stylem, ... se kterou se nemůžeme ztotožnit“. To je neuvěřitelné zapojení římskokatolické církve do prezidentské volební kampaně. Upřímně, s ohledem na skutečný počet věřících katolické církve, tedy těch, kteří opravdu chodí na bohoslužby této církve do kostela, jsou tak nejvýše 2% české populace, by měli být katoličtí preláti rádi za každou ovečku (byť zbloudilou), která do jejich kostelů vůbec přijde.

V každém případě, zákrok představeného kostela Panny Marie Vítězné je nechutný, intolerantní a bohužel v duchu staletých dějin katolické církve vesměs prostoupených záští a nenávistí vůči oponentům. Chce to jen dodat. Co by tomu asi řekl papež František?

Preláta rozpálil do běla jeden billboard z kampaně A. Babiše, v němž A. Babiš říká: „Nezavleču Česko do války. Jsem diplomat. Ne voják.“ Na tento billboard se snesla skutečně hystericky nenávistná kritika všech údajných „přátel lidu“, kteří tvrdí, že generál Pavel samozřejmě vůbec, ale vůbec není válkychtivý. A že jako prezident by neměl vlastně žádné možnosti, jak nás do války dostat. Duševní zvrátky ministryně obrany, která se vrhla v tomto směru na A. Babiše, byly skutečně už přes čáru.

Prezident je samozřejmě součástí výkonné moci a mj. např. vyhláší mobilizaci (v Ústavě je pochopitelně mobilizace nazvána jinak). A v případném válečném úsilí vlády má velmi významnou pozici právě prezident.

A umím si představit situaci, že pokud ukrajinské vojenské síly budou např. v průběhu jara „na hromadě“, může pár slabých mozků ve vedení NATO a ve vojenskoprůmyslovém komplexu USA napadnout, že by vlastně nebylo vůbec špatné za chybějící ukrajinské vojáky nasadit proti Rusům kontingenty vojáků ze zemí NATO, včetně České republiky. Jsem přesvědčen, pokud Pavlovi zavelí jeho američtí přátelé a ochránci, že by se stal jedním z nejaktivnějších údu takového válečného úsilí.

Pokud Babiš říká, že nezavleče republiku do války, plně mu věřím a je to kandidát, kterého proto budu podporovat.

Konec konců, pan generál by se mohl vyjádřit zcela explicitně a jasně např. v otázce, zda chce na našem území základnu Spojených států. Ano či ne, pane generále? V žádném průzkumu veřejného mínění zatím nevyšlo, že by si to většina českých občanů přála.

A nyní od katolického preláta přejdeme k předákům české sociální demokracie.

Ti se vyjadřují, zatím až na předsedu strany Šmardu, zcela jasně na podporu volby Petra Pavla. Jinak řečeno, podporují kandidáta vládní koalice. Té koalice, která provádí protilidovou asociální politiku. Koalice, která za minulý a tento rok dokázala a ještě dokáže snížit reálné průměrné mzdy odhadem zhruba o pětinu. Takovouto vládu, která toto dokáže za velmi krátké období dvou let, jsme tu od časů protektorátu neměli.

Pokud jsem působil v politice, převážně v barvách sociální demokracie v minulosti, vždy jsem se v provádění politiky řídil jednoduchou zásadou. Co je dobré pro lidi, pro voliče? A tomu jsem věnoval největší pozornost. To byl asi hlavní důvod toho, proč sociální demokracie v časech mého působení v centrální politice měla přes 20 i přes 30 % podpory voličů. A dnes je tak na desetinu své někdejší podpory.

Z vyjádření předáků ČSSD Machovce, Bruzla, Víchy, ale také bývalých čelných činitelů soc. dem. Špidly, Dienstbiera a Petříčka, jen kape nenávist k A. Babišovi. Chápu. A. Babiš prováděním téměř identické vnitřní politiky, jakou dělala v minulosti sociální demokracie, vypustil této straně voličský rybník. Dnes soc. dem. živoří s podporou 2 – 3% voličů a i to se zřejmě zdá převážné většině šéfů této strany hodně. Podporou pravicového kandidáta, nominovaného na úřad prezidenta Fialovou vládou, se ČSSD dostává do politické pasti, ze které už nemusí vyjít.

A pokud jde vedení ČSSD vůbec ještě o budoucnost této strany, pak přeci případná vládní koalice je možná jedině se stranami nalevo od středu. A k takovým stranám nepatří strany dnešní vládní koalice. Mimochodem, tihle pravičáci budou vždycky vidět členy ČSSD jako rohaté socialisty.

A další příklad nenávisti, třetí v řadě.

Tu a tam si čtu články známého babišobijce S. Mitrofanova na portálu Novinky.cz. Poslední jeho výtvar má tento titulek: „Pár dnů, kdy budou pršet Babišova lejna, lze vydržet“. Rozbouřená mysl páně redaktora byla v minulosti velkým zemanobijcem, poté paroubkobijcem, aby nakonec byla zcela spokojena se Sobotkou, coby vůdcem pomalu se rozplývající ČSSD. Prostě Mitrofanov nenávidí všechno, co vadí pražské kavárně, české pravici anebo jak chcete tuto část společnosti škodící českému národu nazvat. A tak se v jeho článku objevují roztomilá slova jako hovnocuc, lejnocuc, „kálet na hlavu“, „lejna smrdí a ta Babišova nejsou výjimkou“ atd. K soudnímu projednávání kauzy Čapího hnízda tento nositel novinářských cen pochopitelně ani nepoznamenal, že byl A. Babiš nezávislým soudem – zřejmě trochu překvapivě pro A. Mitrofanova – osvobozen.

No, prostě představy katolických prelátů a bohužel, části předáků ČSSD a nepřekvapivě udatných babišobijců typu Mitrofanova o demokracii, jsou svérázné. A ta nenávist, osobní a politická nenávist,

kteřá z nich kape, jasně ukazuje, kdo v této společnosti šířl nenávist. A kdo je představitelem totalitních praktik (u špiček ČSSD se ale ani tak nejedná o totalitu jako o hloupost). A. Babiš jistě není žádný milius, svatoušek, ani neviňátko. Ale tihle lidé, jako jsou Mitrofanov, katolický prelát, jehož jméno si ani nechci zapamatovat, který před Babišem uzavřel dokonce chrám Páně, to jsou skuteční šířitelé nenávisti pod falešnou škraboškou pravdy a lásky.

Andrej Babiš musí mobilizovat síly svého hnutí a veřejnosti, zaměřit svou pozornost na destruktivní činnost Fialovy vlády, kterou tak chválí pan generál. Představit znovu své věcně správné recepty na řešení energetické krize a inflace, včetně mírového summitu v Praze, který by ukončil nesmyslný válečný konflikt na východě Ukrajiny. Jen tak mimochodem, ukončení konfliktu by poměrně rychle vedlo ke snížení cen všech významných komodit na světových trzích, což by mohlo vést ke zvratu v děsuplném inflačním vývoji. Vláda, ani Pavel si to nechtějí uvědomovat, protože prostě jsou znalostmi v ekonomické oblasti zcela nedotčeni.

Jiří Paroubek

PRO

PRÁVO RESPEKT ODBORNOST

Sdílet: